

בתי המשפט

תק 001346/08		בית משפט לתביעות קטנות רחובות	
05/03/2009	תאריך:	בפני כבוד השופט ירון לוי	

בעניין:	כרמון נירה ת"ז 51040541
התובעת	נ ג ד
	1. אליהו חברה לביטוח בע"מ
	2. חברת "אלבר"
	3. מוסך מרכזי "שרודר"
הנתבעות	-

פסק דין**התביעה**

1. תביעה כספית על סך 17,800 ₪, בתוספת הוצאות שכר טרחת שמאי בסך של 4,059 ₪. התובעת היא בעלת רכב מתוצרת פזיו דגם 206 (להלן: "הרכב") שנפגע בתאונת דרכים מיום 31/10/2006 (להלן: "התאונה").
 - הנתבעת 1, אליהו חברה לביטוח בע"מ, היא חברת הביטוח שביטחה את הרכב בביטוח מקיף ובביטוח צד ג' בתקופה הרלוונטית (להלן גם: "אליהו").
 - הנתבעת 2, חברת "אלבר", היא בעלת הרכב הפוגע (להלן גם: "אלבר").
 - הנתבעת 3, היא המוסך המרכזי של חברת פגיו וסיטרוואן, "שרודר", שטיפלה ברכב לאחר התאונה (להלן גם: "המוסך").
2. סכום התביעה, בנוי מהרכיבים הבאים:
 - א. מהנתבעת 1 – "אליהו" - 20,926 ₪ בגין ירידת ערך הרכב, בעקבות התאונה, בגובה 35%, על פי חוות דעת השמאי ויקטור עידן; 4,059 ₪ שכר טרחת השמאי, ויקטור עידן, בניכוי סך 9,052 ₪ ששילמה "אליהו" לתובעת ביום 26/11/2006, ובסך הכל – 15,933 ₪.
 - ב. מהנתבעת 2 – "אלבר" - 1,771 ₪ החוזר השתתפות עצמית ששילמה התובעת ל"אליהו". בנוסף, מבקשת התובעת מ"אלבר" פיצוי מלא לכל הנזקים שנגרמו לה, בעקבות התאונה, בלא פירוט ראשי הנזק.
 - ג. עוד עתרה התובעת לחייב הנתבעות בפיצוי בגין עוגמת הנפש והטרדה הרבה שגרמו לה בהתנהלותן.

3. יצוין, כי למעט בכותרת כתב התביעה, הנתבעת 3 אינה מוזכרת כלל בכתב התביעה.

התאונה

4. ביום 31/10/2006 סמוך לשעה 14:00, עת ניסתה התובעת להשתלב בצומת הרחובות עמק השושנים ודרך יצחק רבין, בנס ציונה, הגיח מאחוריה הרכב הפוגע, מתוצרת פולקסווגן, ופגע בחלקו האחורי של הרכב וגרם לו לנזקים.

המחלוקת

5. עצם התרחשות התאונה, ונזקים לרכב, כתוצאה מהתאונה, אינם שנויים במחלוקת. המחלוקת העיקרית נסובה סביב הערכת שווי הנזקים.

במישור זה מתמקדת עיקר המחלוקת בשווי ירידת הערך של הרכב.

לטענת התובעת, הנסמכת על חו"ד השמאי מטעמה, ויקטור עידן, מדובר בירידת ערך של 35%.

לטענת הנתבעות 1 ו-2, הנסמכות על שני מומחים שונים מטעמן, מדובר בירידת ערך של 6%-7%.

להלן יפורטו יתר רכיבי המחלוקת:

טענות התובעת

6. לטענת התובעת, כתוצאה מהתאונה נגרמו לה פגיעות גופניות, וכן נגרמו נזקים קשים לרכבה, כדלקמן: מכה מאחור, פגיעה בשלדה (שאסי) הימנית והשמאלית, פגיעה ברצפת תא המטען, כיפוף בפתח, תא מטען נעול ולא נפתח, אגוז שבור, פנס אחורי שבור ורעשים בנסיעה. יודגש, כי עניינה של תביעה זו הינו בנזקים הרכושיים שנגרמו לרכב בלבד. בעקבות פניית התובעת ל"אליהו", הציעה "אליהו" לתובעת פיצוי בגובה של 9,052 ₪, המורכב מהרכיבים הבאים:

א. גובה הנזק על פי השמאי מטעם "אליהו" – 7,355 ₪, בניכוי השתתפות עצמית בגובה 904 ₪.

ב. ירידת ערך בשווי 6% – 3,468 ₪, בניכוי השתתפות עצמית לירידת ערך בשווי 1.5% – 867 ₪, ובסך הכל 9,052 ₪.

7. ביום 26/11/2006 קיבלה התובעת 9,052 ₪ מ"אליהו", אך חלקה על הערכת ירידת הערך בגובה 6%, ופנתה לשמאי ויקטור עידן, שהעריך את ירידת הערך של הרכב בשיעור 35%.

8. הנזקים לרכב תוקנו במוסך. כאמור, אין בכתב התביעה כל פירוט דרישות התובעת מהמוסך. לטענת התובעת, הנזקים ברכב לא תוקנו במלואם, ובמבט חיצוני ניתן להבחין בנזקים. התובעת מבקשת להטיל את האחריות לאיכות התיקון על "אליהו", שכן היא זו שעמדה על תיקון הרכב בפועל, ולא הסכימה לרכשו מהתובעת או להחלפתו ברכב דומה. יחד עם זאת, התובעת אינה מפרטת מהו הסכום המבוקש כפיצוי עבור רכיב זה.

9. אשר לנתבעת 2, "אלבר" התנתה הסכמתה לשלם לתובעת ההשתתפות העצמית בסך 1,771 ₪. התובעת סירבה, ומכאן התביעה נגד "אלבר" בגין רכיב זה.

טענות הנתבעת 1 – "אליהו"

10. בהסתמך על חוות דעת השמאי מטעמה – זאב טוניק, שהעריך את ירידת הערך של הרכב ב-6%, טענה

"אליהו", כי פיצתה את התובעת במלוא נזקי התאונה.

11. "אליהו" טענה כי אין לחייבה בשכר טרחת השמאי מטעם התובעת, וכי "שמאי שלוקח 4,700 ₪ שכר טרחה בשביל למכור לאנשים חלומות, בית המשפט חייב לתת את הדעת שדבר כזה לא יקרה".

12. לעניין תיקון הרכב במוסך, ואיכות התיקון, טענה "אליהו", כי אינה מפנה לקוחותיה למוסך מסוים, ובלבד שהמדובר במוסך מורשה, וכי אינה אחראית לאיכות התיקון במוסך, ובאם ישנן טענות בעניין זה, יש להפנותן למוסך.

טענות הנתבעת 2 - "אלבר"

13. "אלבר" הכחישה טענות התובעת ביחס לנזקים שנגרמו לרכב, וחזרה על הסכמתה לשלם לתובעת דמי ההשתתפות העצמית.

14. אף "אלבר" הגישה חוות דעת דעת מומחה מטעמה, השמאי אורי גורביץ, שהעריך את ירידת ערך הרכב בגין התאונה בשיעור 7%.

טענות הנתבעת 3 – המוסך

15. המוסך הדגיש כי למעשה אין כל טענה קונקרטיה נגדו בכתב התביעה.

16. לעניין איכות תיקון הרכב, טען המוסך כי תיקון הרכב נעשה בהתאם לדרישות השמאי מטעם "אליהו", ודחה את הטענות בדבר איכות תיקון ירודה. המוסך סמך טענתו זו על חו"ד מומחה מטעמו, השמאי ישראל דרנוב, שקבע כי הרכב תוקן כנדרש.

17. השמאי מטעם המוסך מצא כי הליקויים הבלעדיים ברכב היו כדלקמן:
ליקוי צביעה – 1,300 ₪; התאמת מתלה לדוד גמם פליטה אחורי (דוד אגוז) – 100 ₪; סידור פגוש אחורי והתאמת התפס השמאלי – 500 ₪, ובסך הכל 1,900 ₪.
עוד ציין השמאי דרנוב, כי כל הליקויים ניתנים לתיקון חוזר במוסך.

18. לצורך הכרעה במחלוקת בין המומחים לעניין שווי ירידת ערך הרכב בעקבות התאונה, מונה מומחה מטעם בית המשפט, השמאי אליהו אגרנט.
השמאי אגרנט העריך את שווי ירידת הערך של הרכב, בעקבות התאונה, בשיעור 6%.
השמאי אגרנט התייחס גם לאופי תיקון הרכב במוסך, וקבע כי הרכב תוקן "בשיטה הנכונה והטובה לתיקון".
השמאי אגרנט ביקש לפסוק שכר טרחתו בסך 6,000 ₪.

19. התובעת, והנתבעות 1 ו-2 הודיעו לבית המשפט כי הן מוותרות על חקירתו הנגדית של המומחה מטעם בית המשפט.
התובעת חזרה על טענותיה בכתב התביעה וביקשה לקבל תביעתה.
הנתבעות 1 ו-2 הוסיפו, כי על בית המשפט לבחון מה שכר הטרחה הראוי לשמאי מטעם בית המשפט, ולפסוק שכרו בהתאם.

דיון ומסקנות

20. מדובר בתביעה שהוגשה לבית המשפט לתביעות קטנות, שלמרבה הצער, תפחה מעל ומעבר למקובל בתיקים מסוג זה.
21. כפי שצוין, בשים לב למחלוקת שנתגלעה בין המומחים, הוריתי על מינוי מומחה מטעם בית המשפט. בעקבות הודעות הצדדים, לרבות התובעת, כי אינם מבקשים לחקור את המומחה מטעם בית המשפט, ובשים לב לממצאי חוות דעת הדעת, המתיישבים אף עם חוות דעת המומחים מטעם "אליהו" ו"אלבר", ולאחר שבחנתי את מכלול הראיות וטיעוני הצדדים, אני קובע כדלקמן:
- א. שווי ירידת הערך שנגרמה לרכב, בעקבות התאונה, עומד על סך 6%.
- ב. שכר טרחת השמאי – בשים לב לתוצאות ההליך, לא מצאתי לחייב את "אליהו" בשכר טרחת המומחה מטעם התובעת, השמאי ויקטור עידן. יש טעם בטענות הצדדים כי מדובר בשכר טרחה גבוה מהמקובל.
- ג. איכות התיקון – לא השתכנעתי ש"אליהו" אחראית לאיכות תיקון הרכב על ידי המוסך.
22. באשר לתביעה כנגד הנתבעת 2 – יש הצדקה לתשלום דמי השתתפות עצמית לתובעת בסך 1,771 ₪.
23. באשר לתביעות התובעת כנגד הנתבעת 3 – כאמור, התובעת לא פירטה דרישותיה מהמוסך. עם זאת, לפני משורת הדין, לאור חוות דעת השמאי מטעם המוסך, ולצורך סיום המחלוקת בין הצדדים יש מקום לקבל חלקית התביעה, ולחייב המוסך בתשלום התיקון, עפ"י חוות דעת השמאי מטעמו.

סוף דבר

25. לאור כל האמור לעיל:
- א. נדחית בזאת התביעה נגד הנתבעת 1.
- התובעת לא עמדה בנטל להוכיח נזק מעבר לסך 9,052 ₪ שכבר שולם לה על ידי "אליהו". התובעת תשלם לנתבעת 1 הוצאות בסך 1,000 ₪.
- ב. מתקבלת חלקית התביעה נגד הנתבעת 2. אני מחייב את הנתבעת 2 לשלם לתובעת דמי השתתפות עצמית בסך 1,771 ₪.
- ג. מתקבלת חלקית התביעה נגד הנתבעת 3. אני מחייב את הנתבעת 3 לשלם לתובעת סך 1,900 ₪.
26. בשים לב לריבוי הנושאים אליהם התייחס המומחה בחוות דעתו, ונוכח התמודדותו בחוות דעתו עם שלוש חוות דעת מומחים שהובאו בפניו, ומנגד, העובדה שלא נדרש, בסופו של דבר, להעיד בבית המשפט, אין הצדקה לפסיקת שכר הטרחה המבוקש על ידי המומחה.
- בשים לב לפרמטרים שפורטו לעיל, אני פוסק למומחה שכר טרחה בסך 3,200 ₪. סכום זה יועבר למומחה

מהסכום שהופקד על ידי הצדדים.

27. יתרת הפקדון שהפקידה התובעת, בסך 700 ₪, יועבר לנתבעת 1, והתובעת תשלם לה יתרת ההוצאות בסך של 300 ₪.

יתרת הפקדון שהפקידו הנתבעות 1, 2 ו-3, בסך 700 ₪, יושב לכל אחת מהנתבעות.

המוזכירות תשלח פסק הדין לצדדים בדואר רשום.

בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום ט' באדר, תשס"ט (5 במרץ 2009) בהעדר הצדדים.

ירון לוי, שופט

001346/08תק 333